

ASTRONOM (15) sb m

Prawdopodobnie a jasne; oba o jasne; pisane dużą literą.

sg N astronom (5). ◇ A astronoma (2). ◇ I astronom(e)m (2). ◇ pl N astronomowie (2). ◇ G astronom(o)w (2). ◇ D astronom(o)m (2). ◇ A astronomy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Uczony zajmujący się astronomią, badacz ciał niebieskich; też przepowiadający przyszłość z gwiazd; astronomus Mącz [astronomus – gwiazdarz Mymer¹, Mymer²; gwiazdarz, qui docet legem et regulam de astris BartBydg; praktykarz z gwiazd niezabobonny astronomus Cn] (15) : MiechGlab nlb 9; [Jonichus] był mąż wielkiego wżenia/ y Aftronom niepołpolity/ który napirwey biegow niebieskich íprawę obaczył BielKron 6; [Domicyanus] ludzi wżone precz wygnał/ zwłafzczá Aftronomy y Mátematyki/ íz mu rychłą śmierć á złą powiedáli przyść. BielKron 148; [wyspy morskie nowo nalezione] mogą być rzeczone świat nowy/ íz nie były znáioime nigdy ítárym ludziom/ żeglarzom/ kupcom/ albo też y Aftronomom BielKron 440v, 23v, 122v, 138, 144v, 279v (12); Aftronomus, Aftronom. Gwiazdozorcá/ który íe około tey náuki obiera też Mátematikiem zowá niektórzi. Mącz 18b; Ktory rachunek [położenia geograficznego Sarmacji] biegłym á dowćipnym Geographom y Aftronomom zlecam. StryKron 21.

Synonimy: astrolog, gwiazdarz, gwiazdozorca.